

วิเคราะห์ข้อผิดพลาดการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

Investigating the Mistakes in Thai Essay Writing Among Native Thai Secondary Students: A Case of the Three Southern Provinces of Thailand

นุรุลฮุดา หะยีสะเน^{1*} ณฐ อังศุวิริยะ²

Nurulhuda Hayeesani^{1*} Natha Angsuwiriya²

Corresponding author's E-mail: Nurulhudahayee@gmail.com^{1*}

(Received: May 15, 2019; Revised: October 5, 2019; Accepted: October 24, 2019)

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 180 คน ปีการศึกษา 2560 โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเรียงความภาษาไทย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเรียงความภาษาไทยตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ผลการวิจัยพบข้อผิดพลาดการเขียนเรียงความภาษาไทย 4 ด้าน คือ ด้านการสะกดคำ ได้แก่ พยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และเครื่องหมาย ด้านการใช้คำ ได้แก่ การใช้ภาษาพูดหรือภาษาปาก การใช้คำฟุ่มเฟือย การใช้คำผิดความหมาย การใช้คำทับศัพท์ผิด การขาดคำเชื่อม การใช้คำเชื่อมผิด การใช้คำต่างระดับภาษา และการใช้คำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง ด้านรูปแบบ ได้แก่ การใช้วรรคตอนผิดหรือไม่มีวรรคตอน ส่วนนำหรือส่วนสรุปบกพร่อง การย่อหน้าและการเขียนไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด ด้านรูปประโยค ได้แก่ สื่อความไม่ชัดเจนหรือกำกวม ประโยคไม่สมบูรณ์หรือขาดส่วนสำคัญในประโยค การวางส่วนขยายผิดที่ และการสื่อความไม่จบประโยค ซึ่งผลงานวิจัยนี้พบข้อผิดพลาดที่มีลักษณะเฉพาะที่พบในงานวิจัยคือ นักเรียนในกลุ่มนี้จะปนภาษา โดยใช้ภาษาถิ่นใต้และภาษาอังกฤษในการทับศัพท์ แสดงให้เห็นว่าอิทธิพลถิ่นที่อยู่จากการแทรกแซงจากภาษาแม่ และอิทธิพลภายนอกมีผลต่อการใช้ภาษาของนักเรียน

คำสำคัญ: ข้อผิดพลาดการเขียนเรียงความภาษาไทย นักเรียนที่มีภาษาไทยเป็นภาษาแม่ มัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

Abstract

This article aims to analyze the mistakes in Thai essay writing of junior high school students who have Thai as their mother tongue in the three southern border provinces of Thailand by using the essay writing ability test. The instrument used in this research is the test to measure the ability in writing a Thai essay according to the desirable characteristics of the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008).

¹ นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

² อาจารย์ประจำ ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

¹ M. A. candidate, Program in Thai and Applied Thai, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

² Lecturer, Department of Education of Foundation, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

The results revealed that there were four aspects of mistakes found in writing Thai essays, namely, spelling including consonants, vowels, tone markers and marks, form including the wrong use of punctuation or the lack of punctuation, incomplete introduction or summary sections, indentation, and the contents unrelated to given topics, word choice including the use of spoken language, redundancy, using wrong words, the wrong use of transliterated words, the lack of transitions, the wrong use of transitions, using different levels of words and the wrong use of royal words, and, sentence structure including unclear or ambiguous sentences, incomplete sentences or the lack of important parts of the sentences, putting modifiers at the wrong places, and run-on sentences. This research also found a mistake with a specific characteristic that was this group of students also used the southern dialect and English transliteration in their writing, indicating that the habitat and external influence affect language usage of the students.

Keywords: mistakes in Thai essay writing, students who have Thai as their mother tongue, junior high school, education in the three southern border provinces

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาเป็นกลไกการแสดงออกของมนุษย์ผ่านทักษะสำคัญทั้งสิ้น ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การสื่อสารที่ดีเกิดจากปัจจัยสำคัญหลายด้าน เช่น ทัศนคติและพัฒนาตนเองต่อทักษะต่างๆ ด้วยความมุ่งมั่น เอาใจใส่อย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันเยาวชนไทยเริ่มมีการศึกษาเรียนรู้มากขึ้น แต่เชื่อว่าจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงศักยภาพในการใช้ภาษาที่ดีหากปราศจากการฝึกฝนและพัฒนาทักษะอย่างถ่องแท้ เมื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ก้าวล้ำเข้ามาอย่างต่อเนื่องจึงส่งผลให้กระบวนการสื่อสารเรียนรู้มีหลากหลายทิศทางและส่งผลต่อความสะดวกสบายในการสืบค้นข้อมูลมากยิ่งขึ้น เช่น การสืบค้นข้อมูลผ่านอิเล็กทรอนิกส์ บัญชี (Electronic book) หรืออีบุ๊ก (E-book) คือ หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ด้วยรูปแบบเพิ่มข้อมูลที่สามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์ได้ โดยมีคุณลักษณะสำคัญที่สามารถเชื่อมโยงไปยังส่วน

ต่างๆ ของหนังสือรวมถึงเว็บไซต์ต่างๆ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์และโต้ตอบกับผู้เรียนได้

เห็นได้ว่าเยาวชนยุคใหม่มีช่องทางในการสืบค้นข้อมูลที่หลากหลายโดยเฉพาะใช้เป็นแนวทางในการอ้างอิงผลงานต่างๆ แต่ไม่ได้เป็นตัวรับรองถึงความสำเร็จในเนื้อหาของงานเสมอไป โดยเฉพาะการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านตัวอักษรซึ่งหากผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการเขียนจะสามารถอธิบาย บรรยาย หรือพรรณนาอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนข้อมูลข่าวสารต่างๆ ด้วยรูปแบบของการเขียนแต่ละประเภท โดยสามารถนำเนื้อหาหรือเรื่องราวจากนักเขียนไปสู่ผู้อ่าน ดังนั้นผู้อ่านคือปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งไม่น้อยกว่าวัตถุดิบที่นักเขียนจะต้องสังสรรค์ประสบการณ์เพื่อให้ความเชี่ยวชาญในการเขียน" (ชนกพร อังศิริวิริยะ, 2560) สภาวะดังกล่าวจึงต้องอาศัยทักษะการเขียนเป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายทอดเรื่องราวที่ต้องการสื่อไปยังผู้รับสารผ่านการเรียงร้อยถ้อยคำสำนวน ภาษาที่

สะดวก โดยผ่านการเรียบเรียง กลั่นกรอง รวมถึง ประสิทธิภาพชีวิตของผู้เขียนโดยตรง

ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญที่เกิดจาก ข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความ ในกลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในพื้นที่สาม จังหวัดชายแดนใต้ เนื่องจากการเขียนเรียงความเป็น ศาสตร์และศิลป์ที่ผู้เขียนจะต้องมีภูมิรู้ในเรื่องที่เขียน และสามารถเขียนในรูปแบบที่กำหนดไว้ เพื่อทำหน้าที่ ถ่ายทอดความหมายให้ผู้อ่านรู้และเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องราวตามที่ผู้เขียนต้องการ การเขียนเรียงความ จึงประกอบด้วยความรู้ ความคิดเห็น หรือความรู้สึกที่ ตนมีเพื่อถ่ายทอดแก่ผู้อ่าน โดยเขียนให้ตรงกับกรอบที่ วางไว้ มีการเลือกเฟ้นถ้อยคำพิเศษเพื่อพิสดารให้เห็น พลังของภาษาและสามารถชักจูงใจแก่ผู้อ่านได้

อีกทั้งผู้วิจัยพบว่าทักษะการเขียนเรียงความ ภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในพื้นที่ สามจังหวัดชายแดนใต้ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ มีอิทธิพลการแทรกแซงจากภาษาแม่ คือ ภาษาไทย ถิ่นใต้ปนอยู่ในเนื้อหาการเขียนเรียงความ นักเรียน ไม่สามารถแยกแยะการใช้คำศัพท์ในภาษาเขียน มีความสับสนในการใช้ภาษาดังกล่าวทำให้งานเขียน ไม่มีความสะดวก

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยได้สร้าง แบบทดสอบการเขียนเรียงความภาษาไทยโดยมี ลักษณะใบงานที่ใช้เกณฑ์การวัดตามองค์ประกอบ ทางการเขียนและมุ่งวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการเขียน เรียงความภาษาไทยโดยผู้ทำแบบทดสอบต้องมีความ เข้าใจในประเด็นของกรอบหัวข้อตามคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ทั้ง 8 ประการ หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ภาษาไทย ในชีวิตประจำวันทั้งส่วนตัวและองค์รวมได้ ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาด

การเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ในพื้นที่สามจังหวัด ชายแดนใต้ ซึ่งนับว่าเป็นพื้นที่ชายขอบที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ข้อผิดพลาดที่พบ เพื่อนำข้อผิดพลาดในการเขียน เรียงความภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการเขียนเรียงความ ภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ใช้ ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา วิเคราะห์ ผู้วิจัยเลือกศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียน เรียงความภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ในพื้นที่สามจังหวัด ชายแดนใต้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนละ 60 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 180 คน โดยเลือกโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานโดยการเลือกแบบเจาะจงโรงเรียนขนาดใหญ่ ของแต่ละจังหวัด ได้แก่ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัด ปัตตานี โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา และ โรงเรียนนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

สร้างแบบทดสอบการเขียนเรียงความ ภาษาไทยโดยใช้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ หลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 8 ประการ ได้แก่ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ภายใต้กรอบหัวข้อ เป็นเด็กดี ตามรอยพ่อหลวง 2) ซื่อสัตย์สุจริตภายใต้กรอบหัวข้อ เด็กไทยโตไปไม่คดโกง 3) มีวินัย ภายใต้กรอบหัวข้อ

1.1.2 เกียจคร้าน เขียนผิดเป็น เกลียดคร้าน เป็นต้น

1.1.3 คดโกง เขียนผิดเป็น คดโก เป็นต้น

1.2 เครื่องหมาย หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้เครื่องหมาย ต่างไปจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พบข้อผิดพลาด 50 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตัวอย่างเช่น

เป็นต้น เขียนผิดเป็น และอื่นๆ มากมาย

1.3 สระ หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้สระ ต่างไปจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พบข้อผิดพลาด 50 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.40 ตัวอย่างเช่น

1.3.1 ประเทศชาติ เขียนผิดเป็น ประเทศชชาติ เป็นต้น

1.3.2 เสียงภายนอก เขียนผิดเป็น เสียงภอยนอก เป็นต้น

1.4 วรรณยุกต์ หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้วรรณยุกต์ ต่างไปจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พบข้อผิดพลาด 35 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.37 ตัวอย่างเช่น

1.4.1 ยั่งยืน เขียนผิดเป็น ยังยืน เป็นต้น

1.4.2 เพื่อ เขียนผิดเป็น เพ็้อ เป็นต้น

2. ข้อผิดพลาดด้านการใช้คำ สามารถจำแนกได้ 4 ประเภท พบข้อผิดพลาด 434 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 29.48 คือ

2.1 การใช้ภาษาพูดหรือภาษาปาก หมายถึง การใช้ภาษาซึ่งเกิดจากการเลือกใช้คำระดับที่ไม่เป็นทางการภาษาพูดในชีวิตประจำวันที่แสดงความคุ้นเคยในการเขียน พบข้อผิดพลาด 191 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตัวอย่างเช่น

2.1.1 เราไม่ควรหลงเชื่อสิ่งต่างๆ เป็นอย่างง่าย เพราะเขาจะมีกลวิธีที่ทำให้เราหลงเชื่อ เขาจะขาย

ถูกจนเราอโหมใจอ่อน เขียนผิดเป็น เราไม่ควรหลงเชื่อ ง่ายๆ เขาจะมีกลวิธีต่างๆ ทำให้เราเชื่องาน เขาจะขายถูกจนเราแบบว่า ถูกจังเลย เป็นต้น

2.1.2 มัน

2.1.3 อย่างนี้ เขียนผิดเป็น อย่างนี้ เป็นต้น

2.2 การใช้ภาษาถิ่น หมายถึง การใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ปะปนในการเขียนเรียงความ พบข้อผิดพลาด 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.01 ตัวอย่างเช่น

ข่าวสารที่เราได้รับในแต่ละวันส่วนใหญ่ก็มาจากโลกออนไลน์ มีทั้งข่าวดี ข่าวฆาตกรรม ข่าวเสีย ข่าวการเมือง ข่าวดารา เขียนผิดเป็น ข่าวสารที่เราได้รับในแต่ละวันส่วนใหญ่ก็มาจากโลกออนไลน์ มีทั้งข่าวดี ข่าวร้ายฆาตกรรม ข่าวฉาวหลาว ข่าวการเมือง ข่าวดารา

2.3 การใช้คำพุ่มเพื่อย หมายถึง การใช้คำเกินพอดีส่งผลให้ข้อความเยิ่นเย้อ ความหมายไม่กระชับรัดกุม บางครั้งเป็นการใช้คำผิดความหมาย หรือผิดพลาดการใช้ภาษา พบข้อผิดพลาด 76 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.16 ตัวอย่างเช่น

เด็กไทยที่ดีเมื่อโตขึ้นเขาจะไม่คิดคดโกง เด็กไทยที่ดีต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต เขียนผิดเป็น เด็กไทยที่ดีนั้นโตขึ้นไปไม่คิดคดโกง เด็กไทยที่ดีนั้นต้องซื่อสัตย์สุจริตซึ่งเด็กไทยที่ไม่คดโกงนั้นคือเขาจะโตขึ้นไปโดยไม่คดโกง

2.4 การใช้คำผิดความหมาย หมายถึง ข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำที่มีความหมายไม่เข้ากับเนื้อความในประโยค พบว่าความหมายที่เลือกใช้บางคำไม่สอดคล้องหรือตรงกับความหมายที่ต้องการ พบข้อผิดพลาด 62 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.21 ตัวอย่างเช่น

สังคมในปัจจุบันนี้มีการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างสิ้นเปลือง ซึ่งส่งผลให้มีขยะที่เกิดขึ้นจากทรัพยากรเหล่านั้น มีมากจนล้นโลก เขียนผิดเป็น สังคมในปัจจุบันนี้

มีการใช้ทรัพยากรต่างๆ สิ้นเปลือง ซึ่งส่งผลให้มีขยะ
รีไซเคิลที่เกิดขึ้นจากทรัพยากรเหล่านั้น มีมากจนล้นโลก

2.5 การใช้คำทับศัพท์ผิด หมายถึง ข้อผิดพลาด
ที่เกิดจากการใช้คำทับศัพท์ ต่างไปจากพจนานุกรม
ฉบับราชบัณฑิตยสถานอีกทั้งยังมีการใช้ภาษาอังกฤษ
พบข้อผิดพลาด 25 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.70 ตัวอย่าง
เช่น

การทำงานกลุ่มให้สำเร็จนั้น เราต้องมีความ
สามัคคี มีน้ำใจ ช่วยเหลือเผื่อแผ่ เสียสละซึ่งกันและกัน
ทุกคนจึงจะมีแต่ความสุข เขียนผิดเป็น การทำงานกลุ่ม
ให้สำเร็จนั้น เราต้องมีความสามัคคี และมีน้ำใจ
ช่วยเหลือเผื่อแผ่ เสียสละซึ่งกันและกัน จะมีแต่ความสุข
ทุกคน Happy

โซเซียล เขียนผิดเป็น โซเซียล เป็นต้น

2.6 การขาดคำเชื่อม หมายถึง ข้อความ
ขาดคำที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ หรือ
ระหว่างเหตุการณ์ต่างๆ หรือระหว่างสิ่งต่างๆ กับ
เหตุการณ์ พบข้อผิดพลาด 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.63
ตัวอย่างเช่น

สังคมไทยในปัจจุบันมีทั้งคนดี และคนไม่ดี
เขียนผิดเป็น สังคมไทยปัจจุบันมีทั้งคนดี คนไม่ดี

2.7 การใช้คำเชื่อมผิด หมายถึง การนำคำที่
ใช้เชื่อมระหว่างคำ วลี หรือประโยคเข้าด้วยกัน จำแนก
ได้ 4 ชนิด ได้แก่ คำเชื่อมสมภาค คำเชื่อมอนุประโยค
คำเชื่อมเสริม และคำเชื่อมสัมพันธสาร พบข้อผิดพลาด
21 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.42 ตัวอย่างเช่น

การทิ้งขยะเป็นการทำให้โลกสดใส ห้างไกล
จากมลพิษ เขียนผิดเป็น การทิ้งขยะเป็นการทำให้โลก
สดใสและเป็นการทำให้ไม่ให้เกิดมลพิษต่อโลก

2.8 การใช้คำต่างระดับภาษา หมายถึง การ
ใช้คำต่างระดับภาษาในการเขียนคำกริยาราชศัพท์
ระหว่างพระมหากษัตริย์กับราษฎรทั่วไป และการใช้

ภาษาระดับไม่เป็นทางการหรือใช้ภาษาพูดในการเขียน
ซึ่งการเขียนต้องใช้ภาษาระดับกึ่งทางการ พบ
ข้อผิดพลาด 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.67 ตัวอย่างเช่น

2.8.1 เมื่อปี พ.ศ..... พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช เสด็จพระราช
ดำเนินเยี่ยมเยียนราษฎรที่ต่างจังหวัด เขียนผิดเป็น เมื่อ
หลายปีมาก่อน พอหลวงได้เดินทางไปช่วยประชาชนที่
ต่างจังหวัดเมื่อพอหลวงได้รับรู้ข่าวทุกข์ของประชาชน
เป็นต้น

2.8.2 เยาวชนในปัจจุบันเติบโตท่ามกลาง
สื่อออนไลน์ ทำให้ไม่สามารถเผชิญกับโลกแห่งความ
เป็นจริงที่เกิดขึ้นได้ เพราะลุ่มหลงกับโลกโซเชียล โดย
ไม่คำนึงถึงความเป็นจริง เขียนผิดเป็น เยาวชนใน
ปัจจุบันเติบโตท่ามกลางสื่อออนไลน์ ทำให้ไม่สามารถ
เผชิญกับโลกของความเป็นจริงในสังคมของปัจจุบัน
เพราะมัวหลงอยู่กับโลกโซเชียลโดยไม่ได้คิดถึงความเป็นจริง

2.9 การใช้คำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง หมายถึง
ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำราชาศัพท์ต่างไปจาก
พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พบข้อผิดพลาด 10
แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.67 ตัวอย่างเช่น

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแม่ท่านจะ
สวรรคตแล้ว เขียนผิดเป็น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
แม่ท่านจะสิ้นพระชนม์แล้วก็ตาม เป็นต้น

3. ข้อผิดพลาดด้านรูปแบบ สามารถ
จำแนกได้เป็น 3 ประเด็นย่อย พบข้อผิดพลาด 361 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ 24.52 คือ

3.1 การใช้วรรคตอนผิดหรือไม่มีวรรคตอน
หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้เครื่องหมายวรรค
ตอน เครื่องหมายต่างๆ ที่ใช้ประกอบในการเขียนไม่ตรง
ตามหลักเกณฑ์ที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนดไว้ และการ
ไม่เว้นวรรคตอนเมื่อจบประโยคเพื่อเชื่อมไปยังประโยค

ถัดไป พบข้อผิดพลาด 272 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.47 ตัวอย่างเช่น

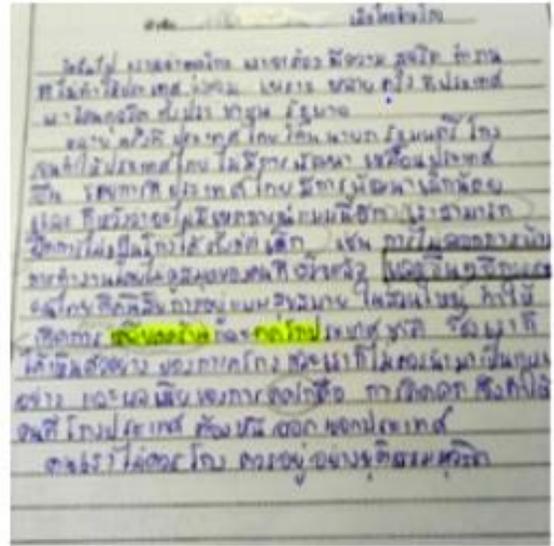
เราต้องเป็นคนดี มีวินัย เพราะเมื่อเติบโตขึ้นก็จะได้พัฒนาประเทศให้มั่นคง เราจึงควรเป็นเด็กดีไม่คดโกงเพื่อประเทศชาติของเราในวันข้างหน้า และจะได้ทำงานสุจริต เขียนผิดเป็น เราจึงต้องทำตัวให้เป็นคนดีมีวินัยและเมื่อเราโตขึ้นเราก็จะได้พัฒนาประเทศให้มั่นคงมากขึ้นเราจึงควรเป็นเด็กดีไม่คดโกงเพื่อประเทศชาติของเราในวันข้างหน้าและจะได้ทำงานสุจริตถ้าเราไม่คดโกงเราก็จะทำงานที่สุจริต เป็นต้น

3.2 ส่วนนำหรือส่วนสรุปบทประพันธ์ หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเขียนคำนำเข้าสู่เรื่องที่ไม่สามารถดึงดูดความสนใจผู้อ่าน อีกทั้งยังเป็นการกล่าวจบเรื่องโดยไม่ทันเข้าสู่เนื้อหา ปรากฏการวางแผน ขาดการใช้ถ้อยคำให้สละสลวยเพื่อเกิดความประทับใจ พบข้อผิดพลาด 46 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.12 ตัวอย่างเช่น

ปัจจุบันเด็กไทยอยู่ในยุคสังคมโซเชียล เป็นช่องทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ สามารถผ่านคลายผ่านสื่อบันเทิง เป็นต้น เขียนผิดเป็น เด็กไทยสมัยนี้หมกมุ่นเกี่ยวกับโซเชียลเราต้องช่วยกันไม่ให้เล่นกันมาก ถ้ามีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย เป็นต้น

3.3 การย่อหน้า หมายถึง การนำประโยคหลายๆ ประโยคที่เรียบเรียงแล้วมาเขียนให้ต่อเนื่องกัน โดยมีใจความสำคัญหลายใจความ อีกทั้งไม่มีการแบ่งย่อหน้าอย่างชัดเจนทั้งส่วนนำ เนื้อหา และสรุป (ดวงใจไทยอุบล, 2556)

พบข้อผิดพลาด 38 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.58 ดังปรากฏตามตัวอย่างแสดงข้อผิดพลาดการย่อหน้า

ภาพที่ 1 ตัวอย่างแสดงข้อผิดพลาดการย่อหน้า

3.4 การเขียนไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด หมายถึง ผู้เขียนมีการอธิบายเรื่องราวในเนื้อหาไม่สอดคล้องกับกรอบหัวข้อที่ผู้วิจัยกำหนด คือ ผู้วิจัยกำหนดกรอบหัวข้อ ทำดีด้วยสองมือเรา พบว่านักเรียนเขียนเนื้อหาในเรื่องความในประเด็นของความรัก ทำให้อธิบายผิดประเด็นจากกรอบที่วางไว้ พบข้อผิดพลาด 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.33

ตัวอย่างเช่น - การให้เป็นการทำความดีอย่างหนึ่งเพื่อให้โอกาสแก่ผู้ที่ด้อยกว่า เขียนผิดเป็น ความรักของคนสองคนเกิดจากการบริสุทธิ์ใจต่อกัน

4. ข้อผิดพลาดด้านรูปประโยค สามารถจำแนกได้ 4 ประเภท พบข้อผิดพลาด 131 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17 คือ

4.1 ประโยคสื่อความไม่ชัดเจน กำกวม หมายถึง ข้อผิดพลาดในการใช้ประโยคที่เรียงคำหรือกลุ่มคำผิดตำแหน่ง ทำให้ได้ความหมายไม่ตรงตามที่ต้องการสื่อ หรือความหมายกำกวม ไม่ชัดเจน พบข้อผิดพลาด 68 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.61 ตัวอย่างเช่น

แต่ใช้ว่ามนุษย์จะเล่นเกมหรือใช้โทรศัพท์ไม่ได้ แต่ควรเล่นให้น้อยลง หรือเลิกใช้ในแนวทางที่เหมาะสม เขียนผิดเป็น แต่ใช้ว่ามนุษย์จะเล่นเกมหรือโทรศัพท์ไม่ได้ แต่ควรเพียงที่จะเล่นน้อยลง

4.2 ประโยคไม่สมบูรณ์หรือขาดส่วนสำคัญ ในประโยค หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้ประโยคที่ขาดส่วนสำคัญในประโยค ในที่นี้คือ ประโยคขาดคำกริยา “มี” ซึ่งเป็นกริยาหลักของข้อความ พบข้อผิดพลาด 28 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.90 ตัวอย่างเช่น

ถ้าเราคิดโกงก็จะมีใครชอบ เราจึงต้องเป็นคนดีมีวินัย เพื่อให้คนรอบข้างรัก เขียนผิดเป็น ถ้าเราคิดโกงก็จะมีใครชอบเพราะเราคิดโกงเราจึงต้องทำตัวให้เป็นคนดีมีวินัย เป็นต้น

4.3 การวางส่วนขยายผิดที่ หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำเชื่อมเพื่อขยายใจความสำคัญผิดตำแหน่ง ในที่นี้ผู้วิจัยพบว่ามีการใช้ “คำเชื่อม” เพราะฉะนั้น เริ่มต้นประโยคในย่อหน้าใหม่ พบข้อผิดพลาด 25 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.70 ตัวอย่างเช่น

4.3.1 การคิดโกงอาจทำให้พ่อแม่ต้องผิดหวังในตัวเราเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นเราจึงต้องยึดมั่นในความสุจริต เขียนผิดเป็น เพราะฉะนั้นการคิดโกงอาจทำให้พ่อแม่ต้องเสียเงินและเสียใจ พ่อแม่อาจผิดหวังในตัวเราเป็นอย่างมาก

4.3.2 นับตั้งแต่อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน เขียนผิดเป็น นับตั้งแต่อินเทอร์เน็ตเข้ามาบทบาทในชีวิตประจำวัน

4.4 การสื่อความไม่จบประโยค หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเขียนอธิบายเรื่องราวของข้อความในส่วนสรุปไม่สอดคล้องกับส่วนของเนื้อหา และไม่มีการขยายความเพื่อแสดงถึงเหตุผล ส่งผลให้ขาดความเป็นเอกภาพ สัมพันธภาพ และสารัตถภาพ

พบข้อผิดพลาด 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.67 ตัวอย่างเช่น

เราไม่ควรคิดที่จะคิดโกงผู้อื่น เพราะจะทำให้ตัวเอง และคนที่เรารักเดือดร้อน จึงเป็นคนดีของสังคม และความหวังของประเทศชาติสืบไป เขียนผิดเป็น ถ้าเราคิดที่คิดโกง เราไม่ควรทำ นึกถึงคนอื่นที่เรารักไม่ควรคิดโกง เป็นต้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์ข้อผิดพลาดการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่: ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้” พบว่า นักเรียนมีข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำมากที่สุด เรียงลำดับจากน้อยไปหามาก คิดเป็นร้อยละ 32.94 ได้แก่ พยัญชนะ คิดเป็นร้อยละ 23.77 เครื่องหมาย คิดเป็นร้อยละ 3.40 สระ คิดเป็นร้อยละ 3.40 และวรรณยุกต์ คิดเป็นร้อยละ 2.37 รองลงมาเป็นข้อผิดพลาดด้านการใช้คำ คิดเป็นร้อยละ 29.48 ได้แก่ การใช้ภาษาพูดหรือภาษาปาก คิดเป็น ร้อยละ 13.00 การใช้คำฟุ่มเฟือย คิดเป็นร้อยละ 5.16 การใช้คำผิดความหมาย คิดเป็นร้อยละ 4.21 การใช้ คำทับศัพท์ผิด คิดเป็นร้อยละ 2.71 การขาดคำเชื่อม คิดเป็นร้อยละ 1.63 การใช้คำเชื่อมผิด คิดเป็นร้อยละ 1.42 การใช้คำต่างระดับภาษา คิดเป็นร้อยละ 0.67 และการใช้คำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 0.67 ข้อผิดพลาดด้านรูปแบบ ได้แก่ การใช้วรรคตอนผิดหรือไม่มีวรรคตอน คิดเป็นร้อยละ 18.47 ส่วนนำหรือส่วนสรุปบกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 3.12 การย่อหน้า คิดเป็นร้อยละ 2.58 และการเขียนไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 0.33 ข้อผิดพลาดด้านรูปประโยค คิดเป็นร้อยละ 0.67 ได้แก่ ประສໍื่อความไม่ชัดเจนหรือกำกวม คิดเป็นร้อยละ 4.61 ประโยคไม่สมบูรณ์หรือขาดส่วนสำคัญในประโยค คิดเป็นร้อยละ

1.90 การวางส่วนขยายผิดที่ คิดเป็นร้อยละ 1.70 และการสื่อความ ไม่จบประโยค คิดเป็นร้อยละ 0.67

ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดในแต่ละด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ พยัญชนะ คิดเป็นร้อยละ 23.77 การใช้วรรคตอนผิดหรือไม่มีวรรคตอน คิดเป็นร้อยละ 18.47 การใช้ภาษาพูดหรือภาษาปาก คิดเป็นร้อยละ 13.00 การใช้คำฟุ่มเฟือย คิดเป็นร้อยละ 5.16 ประโยคสื่อความไม่ชัดเจนหรือกำกวม คิดเป็นร้อยละ 4.61 การใช้คำผิดความหมาย คิดเป็นร้อยละ 4.21 สระและเครื่องหมาย คิดเป็นร้อยละ 3.40 ส่วนนำหรือส่วนสรุปบกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 3.12 การใช้คำทับศัพท์ผิด คิดเป็นร้อยละ 2.71 การย่อหน้า คิดเป็นร้อยละ 2.58 วรรณยุกต์ คิดเป็นร้อยละ 2.37 ประโยคไม่สมบูรณ์หรือขาดส่วนสำคัญในประโยค คิดเป็นร้อยละ 1.90 การวางส่วนขยายผิดที่ คิดเป็นร้อยละ 1.70 การขาดคำเชื่อม คิดเป็นร้อยละ 1.63 การใช้คำเชื่อมผิด คิดเป็นร้อยละ 1.42 การใช้คำต่างระดับภาษา การใช้คำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง และการสื่อความไม่จบประโยค คิดเป็นร้อยละ 0.67

จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักเรียนมีข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำมากที่สุด เช่น พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเครื่องหมาย ซึ่งเกิดจากการทำผิดพลาด (Mistake) ที่เกิดจากการเร่งรีบ ไม่รอบคอบ ไม่ตรวจทาน (วันชัย แก้วหนู นวล และภัสร์วีรา ฉลองเดช อ่างถึงใน ฐานะมนตรี กลิ่นจันทร์แดง, 2555) ทำให้เกิดการสะกดผิด

สิ่งที่มีลักษณะโดดเด่นในบทความวิจัยชิ้นนี้พบว่า นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่จะมีการปนภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาอังกฤษในการทับศัพท์ เช่น ข้าวฉาวหลาว แทน ข้าวเสียมเสียม อีกทั้งใช้คำว่า Facebook Line Instagram Happy แทนคำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติที่ราชบัณฑิตยสถานได้กำหนดไว้ ดังนั้น เฟสบุ๊ค ไลน์ อินสตาแกรม มีความสุข เป็นต้น

สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่พบข้อผิดพลาดในแต่ละด้านมาก ไม่ว่าจะเป็น ข้อผิดพลาดด้านด้านรูปแบบ ด้านระดับภาษา ด้านการใช้คำ และด้านรูปประโยค เกิดจากสภาพการใช้ภาษาของเยาวชนในบริบทโรงเรียนและกลุ่มเพื่อนนั้น พบว่า ในบริบทโรงเรียน เยาวชนภาคใต้จะสื่อสารกับกลุ่มเพื่อนด้วยการสื่อสารมากกว่าสองภาษา คือใช้ภาษาไทยกลางเป็นภาษาที่หนึ่ง ส่วนภาษาที่สอง คือภาษาไทยใต้ โดยมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน และในกลุ่มที่ตอบว่าสื่อสารด้วยภาษาเดียวกันนั้น ส่วนมาก จะใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ในการสื่อสาร รวมถึงเยาวชนในภาคใต้มีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาไทยกลางมากที่สุด ในฐานะภาษาที่หนึ่ง และภาษาถิ่น ไม่ว่าจะ เป็นภาษาไทยใต้ หรือภาษามลายู เป็นภาษาที่สอง (มนตรี มีเนียม และคณะ, 2548) สิ่งเหล่านี้จึงเป็นอุปสรรคในการเขียนที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดด้านต่างๆ ของนักเรียนที่มีภาษาแม่ต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ พบข้อผิดพลาด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสะกดคำ ด้านการใช้คำ ด้านรูปแบบ และด้านรูปประโยค สามารถสรุปผลเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ประเภทข้อผิดพลาดที่พบ

ประเภทข้อผิดพลาดที่พบ	นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำ		
1.1 พยัญชนะ	350	23.77
1.2 เครื่องหมาย	50	3.40
1.3 สระ	50	3.40
1.4 วรรณยุกต์	35	2.37
รวม	485	32.94

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภทข้อผิดพลาดที่พบ	นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่	
	จำนวน	ร้อยละ
2. ข้อผิดพลาดด้านการใช้คำ		
2.1 การใช้ภาษาพูดหรือภาษาปาก	191	13.00
2.2 การใช้ภาษาถิ่น	15	1.01
2.3 การใช้คำพุ่มเพื่อย	76	5.16
2.4 การใช้คำผิดความหมาย	62	4.21
2.5 การใช้คำทับศัพท์ผิด	25	1.70
2.6 การขาดคำเชื่อม	24	1.63
2.7 การใช้คำเชื่อมผิด	21	1.42
2.8 การใช้คำต่างระดับภาษา	10	0.67
2.9 การใช้คำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง	10	0.67
รวม	434	29.48
3. ข้อผิดพลาดด้านรูปแบบ		
3.1 การใช้วรรคตอนผิดหรือไม่มีวรรคตอน	272	18.47
3.2 ส่วนนำหรือส่วนสรุปบกพร่อง	46	3.12
3.3 การย่อหน้า	38	2.58
3.4 การเขียนไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด	5	0.33
รวม	361	24.52
4. ข้อผิดพลาดด้านรูปประโยค		
4.1 ข้อผิดพลาดด้านรูปประโยค	68	4.61
4.2 ประโยคไม่สมบูรณ์หรือขาดส่วนสำคัญในประโยค	28	1.90
4.3 การวางส่วนขยายผิดที่	25	1.70
4.4 การสื่อความไม่จบประโยค	10	0.67
รวม	131	17.00
รวมทั้งสิ้น	1,472	

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา หาสาเหตุและวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดจากข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาไทยสู่การเรียนการสอนให้กับโรงเรียนต่างๆ ในพื้นที่ภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง

อีกทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับการสร้างแบบทดสอบการเขียนเรียงความภาษาไทยเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้กับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ชนกพร อังศุวิริยะ. (2560). *พัฒนาการเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐานะมนตร์ กลิ่นจันทร์แดง. (2555). *การศึกษ ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ).
- ดวงใจ ไทยอุบล. (2556). *ทักษะการเขียนภาษาไทย*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- มนตรี มีเนียม และคณะ. (2548). *รายงานการวิจัยเรื่อง การสำรวจสภาพการใช้ภาษาของเยาวชนในภาคใต้* (รายงานการวิจัย). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- วันชัย แก้วหนูนวล และภัสร์ธีรา ฉลองเดช. (2561). *ลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทย: กรณีศึกษาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1* มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 5(2), 9-10.